

Jeg tror, at det, Regjeringen har foreslaaet, i det Hele er rigtigt og nyttigt. Jeg har for Næsten erkjendt mig enig i, at der kunde forhandles videre paa enkelte Punkter. Jeg skal være meget villig til at tage under Overveielse forskjellige Ting, der ere komne frem her under denne Forhandling, og se, om der ikke kunde gribes til andre Midler, men jeg stiller mig imod Erstatning paa den Maade, det ærede Udvalgs Flertal vil have det. Jeg tror ikke, det Krav er berettiget, det holder jeg fast paa. Og jeg ser heller ikke, at der er ført eller kan føres noget som helst Bevis for, at Tilstanden er saadan, at man med Nødvendighed maa gaa til saadanne Foranstaltninger, og kun naar det er Tilfældet, skal man gaa til dem. Jeg skal ikke gaa ret langt ind paa forskjellige andre Indvendinger. Jeg skal dog gjøre enkelte Bemærkninger, da jeg anser det for aldeles nødvendigt. Den egentlige Kritik af Forslaget, der foreligger med Hensyn til Statsunderstøttelse, kan jeg ikke se, det er nyttigt for mig at gaa nærmere ind paa, da jeg stiller mig derimod i det Hele, og jeg skal her gjøre det ærede Medlem for Hjørring Amts 5te Valgkreds (Bertelsen) opmærksom paa, at han er i Bildfarelse, naar han tror, at det Æneste, jeg har indvendt mod hans Ændringsforslag, er det, at han har overladt til det enkelte Individ, den enkelte Person at sige, naar det skal gjøres gjældende. Der er slet ikke noget Punkt, hvor man faar fat i den almene Interesse, der er det Individet, der afgjør, naar der skal skrives ind, han kan gjøre det — han kan lade være at gjøre det, naar han vil. Nei, naturligvis ramme ogsaa de Indvendinger, jeg har gjort mod andre Forslag, det ærede Medlems, og jeg maatte i det Hele gjøre Krav paa en uendelig lang Tid her i Thinget, hvis jeg i alle Enkeltheder skulde berøre Alt, hvad der er sagt; jeg vilde da komme til at tale omtrent lige saa længe som alle de ærede Medlemmer tilsammen, og det anser jeg ikke for nyttigt eller rigtigt. Jeg nøies med at tage Hovedpunkterne, og jeg antager ogsaa, at min Stilling til Ændringsforslagene tydeligt nok betegnes ved, hvad jeg har udtalt. Jeg skal heller ikke i Dag komme ind paa det ærede Medlems Omtale af Politiforholdsreglerne, jeg har oplyst det ærede Medlem om, at Veterinærpolitiet er Politimesteren og Dyrlægen i vedkommende Kreds. Hvem Politimesteren bruger til underordnede Forretninger, veed jeg ikke, og det kommer heller ikke mig ved, men de egentlige aktive Foranstaltninger, her ere trufne, kunne kun træffes ved Dyrlægen, det vil det ærede Medlem nok se, at det er

Dyrlægen egentlig, som bliver den fungerende Person i de fleste Tilfælde, altsaa jeg tror ikke, at der behøver at være nogen Stræf hos de ærede Medlemmer for at komme ind derpaa. Med Hensyn til indirekte Tab vil jeg henholde mig til mine Bemærkninger i Gaar. Ærede Medlemmer synes, at der kan følge meget indirekte Tab ved de mildere smitsomme Sygdomme, som der her er Tale om, og derfor vilde de gjerne have Regler opstillede gennem Ændringsforslag. Men det forekommer nu mig, at Grændsen virkelig er saa flydende, at det er umuligt at sætte en saadan Grænse, og jeg har ikke set Noget, der har forsøgt paa at drage den, ligesom der heller ikke i Praxis for Alvor vil kunne være Tale om at give Erstatning. Nogle Ulemper maa man finde sig i, naar man har en Eiendom, tilfældige Tab kunne møde Enhver; det kan jo ogsaa ske ved Ildbrand. Man kan selvfølgelig forsikre, men tilfældige Tab lade sig dog alligevel ikke afværge. Med Hensyn til en almindelig Underøgelse af Husdyrene vil jeg dog gjøre opmærksom paa, at Lovforslaget indeholder Hjemmel til en saadan, idet Lovforslagets § 12 indeholder en Bestemmelse om, at Amtmanden skal være bemyndiget til „naar Fare for Smitsot skjønnes at være til Stede, ved en Dyrlæge at lade foretage en almindelig Underøgelse af alle Husdyr af en vis Art i saa stor en Del af Amtet, som det findes nødvendigt.“ Dette Forslag har et æret Medlem gennem Ændringsforslag villet udvide til at gjælde hele Landet og overlade det til Indenrigsministeren; naar begge Dele blive staaende, har jeg heller ikke Noget derimod. At Reglen er stillet saaledes, er ganske naturligt, thi naar man tænker paa den lokale Underøgelse, en Underøgelse, der kan være nødvendig paa et enkelt Sted, er det naturligt, at man henlægger det under Amtmanden, men det følger af sig selv, at en saadan Bestemmelse kan ogsaa anvendes saaledes, at der bliver Tale om Efterhyn hele Landet over, det synes jeg ikke, der kan være mindste Tvivl om. — Jeg fortænker ikke den ærede Ordfører i, at han søger Støtte hos Kommissionen og Dyrlægeforeningen, men jeg siger kun, at naar det foreholdes mig, saa maa det ærede Medlem vide, at jeg har kjendt Kommissionsbetænkningen, og jeg kjender ogsaa Dyrlægeforeningens Ønsker, og jeg udtalte her ved første Behandling og gjentager det nu, at Dyrlægeforeningens Ønsker i Retning af rent sanitære Foranstaltninger paafjønner jeg meget at blive belært om, men de egentlige økonomiske Foranstaltninger mener jeg alligevel, at Regje-